

توقیع همشیره سید 118

عنوان

حضرت نقطه اولی

صاحب اثر

مجموعه صد جلدی، شماره 58، صفحه 166 – 169

مأخذ این نسخه

مجموعه خصوصی 3018، صفحه 46

سایر مأخذ

محل نزول

سال نزول

مخاطب

هو الاحفظ همشیره سيد 118

هو الاعز الابهی

سبحانک اللهم یا إلهی لأشهدنک وکلّ شیء علی أنّک أنت الله لا آله إلا أنت وحدک لا شریک لک لک الملك
والملکوت و لک العزّة والجبروت و لک القدرة والاهوت و لک القوّة والیاقوت و لک السلطنة والتّاسوت و لک
العزّة والإجلال و لک الوجهة والجمال و لک الطّلعة والکمال و لک القوّة والفعال و لک الهیبة والمثال و لک
العظمة والاستقلال و لک الکبرياء والإستجلال و لک الرّحمة والفضال و لک السّطوة والعدال و لک المثل
والأمثال و لک المواقع والإجلال و لک العزّه والإمتناع و لک القوّة والإرتفاع و لک البهجة والإبتهاج و لک ما
أحببته أو تحینّه فی ملکوت الأمر والخلق لم تزل کنت إلهها واحداً صمداً فرداً حياً قیوماً دائماً أمراً معتمداً
متعالیاً ممتنعاً ما اتّخذت لنفسک صاحبة ولا ولداً و خلقت کلّ شیء بقدرتک تقدیراً یحیی و یمیت ثمّ یمیت
و یحیی وإنّک أنت حی لا تموت و ملک لا تزول و عدل لا تجور و سلطان لا تحول و فرد لا یفوت عن قبضتک
من شیء لا فی السّموات ولا فی الأرض ولا بینهما تخلق ما تشاء بأمرک إنّک کنت علی کلّ شیء قدیراً

صفحه نگارش شده را عالم و ناظر گشته اینکه ذکر از نرسیدن خطوط شده نه این است که ذکر نشده باشد
بل شده و نرسیده در هیچ حال خیال حزن ننموده که آنچه حضرت ربّ العزّة مقدر فرموده خیر است امیدوار
بفضل الهی بوده که حزنها در هر شان مرتفع شده و در هر شان نور چشم میرزا جواد را امر نموده که صحّت
همه گی را نوشته باشد و آنچه بخواهید گرفته و هر گاه از یزد باید بیاید بنویسد بیاورند و از این سمت است
ذکر نموده که خواهد رسید معظمه والده را که ذکر نموده بودید خداوند در هر حال وجود شریف ایشان را با

کلّ حفظ فرماید هرگاه حزنی بیند رافع خواهند بود و هر جا که محزون نباشند محل سکون باشد و بهاء قلمکار را صرف نمائید ذکر ان هم سزاوار نیست و مخمل و غیره که خواسته بودید فرستاده شد با یک شیشه عطر بحضور معظمه جدّه سید ۱۴ متذکر شوید کلّ را مذکر بنذکر باشید